

Fény sugar

Evangéliumi hitébresztő és hirtelítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület. Kiadóhivatal: Budapest, XII., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. Egyes szám ára 20 fill. —

Vándorének.

Finn »árkusének« 1827-ből.

1. Hazafelé tart szüntelen a keskeny út kis nyája. Nincs a világban idelelni marandó hazája. Vándor! Mi vágy kötné ide? Csak hazasóvárgó szíve, egyebe nincs a földön.
2. Hazája fenn a mennybe' van. Ragyogva várja távol. Siet feléje untalan e holt, hiú világból. Ott fénylik már a tiszta part Az útja egyre arra tart. és arra vonja vágya.
3. De ez az út merő tövis. Szoros kapu a kezdet. Szorongatásba, harcba visz, ad könnyet és kerservet. Rajt' akadály ezernyi vár: szakadék, láp, hegy, völgy, mocsár, ahányat lép a vándor.
4. Az ellenség is lesben áll és győzedelmet vészen, hogyha egy vándort nem talál a bátor harcra készen. Sötéten zúg a rengeteg, hogy vándorok tévedjenek veszélybe vad viharban.
5. Es annyi földi baj kísért: nyomorúságnak terhe, inség: a testet és a vért, hogy porba sujtja, verje. A roskadó hajlék, szegény, a porladó cserépedény: lankasztja mind a lelket.
6. Ó, drága Jézus, nézz le ránk irgalmazó szemeddel! Ki más felé sóhajtánánk! Ugyünket, ó, Te vedd fel. Te látod mind a vészeket, hallod, ha zúg a fergeteg, tudod, ha jó az ellen.
7. Mi gyarló földi vándorok kiáltunk, Jézus, Hozzád. Nyomorult bénák és vakok, keressük fényes orcád. Tekints le ránk, szánj meg, Urunk. Nincsen erőnk, ó, nem tudunk a szent ösvényen járni!
8. A fáradt vándoron legyen úti ruhád, a drága. Te tégy csodát a vak szemem és visszatér világa. Kezünkben Igéd mecsege, lelkünkben égjen fényesen szent szenvedésed képe.
9. Ránk vétek és bűn nehezül. Kereszted drága vére moshat fehérre egyedül. Adj írt a szív sebére! Formáld ki bennünk képedet! Megújítván kegyelmedet, segélj a győzelemre!
10. Erősödjek a gyenge hit; az ostromot míg állja. Őrizd reményünk lángjait, ha vész fuvallna rája. Ismerni Téged, Szeretet, követni minden léptedet, segélj Megváltó Jézus!
11. Próbás idő, nehéz nagyon a földi vándorélet. Nincs pihenés, nincs nyugalom, nem lelni biztos révet. De majd ha végetér útunk, a nagy inségből eljutunk a békeség honába.
12. A keskeny út éltre visz. Valakik járnak rajta, eljutnak át a vészen is, — segít az Úrnak karja — az égi hajlékokba fel, ahol menyegzőt ünnepel híveivel a Bárány.

„Megszárad a fű és virága
elhull.“

Tegnap még olyan voltál betegágyadon, mint egy hervadt, lehullni készülő fehér virág, amelynek a gyökerét féreg rágta meg. Szemedben annyi fájdalom, ajkad körüli mély szenvedés jele. Ma ott fekszel ravatalon szépen, fiatalon, diadalmasan. Vonásaidról valami kimondhatatlan békeség, nyugalom árad, mintha mondanád: »Tudom, az én Megváltóm él.« Semmi, semmi nem zavarja az összhangot. A szemfedő, mint egy menyasszonyi fátyol borítja fejkötő övezte tisztá arcodat. — Testvérem, olyan jó volt így látni téged a biztos révben. Hazaértél. Tegnap még könnyes szemmel mondtad, hogy kész vagy és boldog örömmel mégy, ha az Úr úgy akarja, ma már bemehettél a te Uradnak örömébe.

★

»Igazi diakonissza szeretnék lenni.« Irta tizenkét évvel ezelőtt rövid életleírásában. És igazi diakonissza volt. Szolgálni vágyott és hűséges szolgáló volt. Hű volt a kicsiben és ezért az Úr többre bízhatta. Tudta, hogy az ő Ura sokat adott őérette és éppen ezért ő is sokat, mindent odaadott. Szolgált, míg birt, a kórházban egész szívvel, egész lélekkel, gyenge testi erejét meghaladó nagy lelki erővel. Majd árva gyermekeink anyja lett. Oh, hogyan szerette őket, hogyan akart számukra mindent pótolni, amit tőle is, hisz árva gyermek volt, megvont az élet. Anyjuk volt, ki velük örült és kinek szíve vérzett, ha látta, hogy nem enged-

nek az Úrnak. Majd ezt sem bírta már. Az Úr szeretete újabb, meg újabb beteg-ágyra fektette.

★

Januárban álmot látott. A mennyország kapuján kopogtatott. Egy angyal jött ki és azt mondta, hogy még nem mehet be, csak egy félév múlva, mert még nincs készen a fehér ruhája. Olyan szomorúan ébredt reggel. Olyan szép volt az álom és olyan jó volt ott állani a menny kapujában. Úgy vágyott a fáradt kis vándor megpihenni és olyan nehéz volt onnét a kapuból visszajönni. Azután még nehéz, göröngyös út következett. Sok-sok szenvedés. Már-már azt gondoltuk itt-hagy minket, Testvérei biztatták: nem mehet el, még nincs készen a fehér ruha... Az idő múltot és azalatt odafönt szótték, varrták a fehér ruhát. Az idő múltot és egy fáradt vándor hazakészült. Egy nappal mielőtt a fáradt szív utolsó dobant, megszólalt valaki, aki az álmot hallotta: »Vigyázzatok, a félév letelik!« És amikor senkise gondolta, senkise várta, elkészült odafent egy szép fehér ruha. Idelent pedig egy fáradt, pihegő, kékülő ajak azt suttogta: »Készen vagyok. Csak imádkozzatok, hogy az Úr vezessen át ezen a nehéz úton. Csak az Úr irtalmára támaszkodom. — Tudom, hogy az én Megváltóm él!«

Készen volt. És odafent bizonyára megkapta a szép új, ragyogó, fehér ruhát...
Dr. F. M. d. f.

»Életem minden nehéz óráján és harcán az az Ige segített keresztül: tudom, hogy az én Megváltóm él.«

Lamprecht K.

★

Fliedner Tivadar, a későbbi diakonissza-lelkész fiatal korában mint házitanító könyvet vezetett, amelyben minden este ez a kérdés is szerepelt: »Hálás voltam-e ma?« S minden nap talált okot a hálaadásra.

★

A karlsruhei diakonisszaháznak sok éven át hűségesen munkálkodó orvosa így fejezte ki utolsó akaratát:

»Ha valamit dicsérni akartok sírom mellett, dicsérjétek Isten irtalmasságát, aki nékem annyi éven keresztül életet, egészséget adott, munkámat megáldotta és számtalan sok jóval elhalmozott. Isten irtalmasságával akarom magam én is vigasztalni, ha út utolsó óráim és az Úr elhív engem ebből az életből az örök hazába.«

Üldöztetni fognak.

II. Tim. 3:12.

A hívő ember élete állandó célpontja a világ támadásának, megvetésének, gúnyjának. A világ és a hívő ember szembenállnak egymással. A világ a hite miatt támadja a hívő embert. Hitéből fakadó bizonyágtevése miatt.

A hívő ember szembenáll a világgal, annak bűne miatt. A világ bűne: hitetlensége. A hívő ember is bűnös ember, de Krisztus által megváltott s e megváltásban hívő ember. Ezt a világnem tudja megérteni.

A világ a hívőben csak tőle elfordult embert lát, akit a felkínált szörakozások, javak és előnyök ellenére sem tud tovább hatalmában tartani. Üldözöbe veszi ezért a néki hátat fordított »szentté« lett embert. A világ nem bocsátja meg néki, hogy valami más, több, olyasvalami kell, amit ő nem képes adni. Ez fáj legjobban a különben »mindent« kielégíteni tudó világnak.

De azért sem bocsát meg a világ a hívőnek, mert ez őt a maga igazi valóságában, csalónak és szemfényvesztőnek ismerte meg és ezért más kincsek után nézett, amelyek nem e világból valók.

A világi ember tragédiája az, hogy nem úgy ismeri a világot, ahogyan kellene, hogy ismerje. Rosszul ismeri. A hívő ember ismeri a világot.

A hívő ember kellőképpen tudja értékelni Krisztusban a világot, de a világ nem tudja benne értékelni Krisztust. Ezért fogja mindig gyűlölni és üldözni.

Az agg apostol végrendelkezik. Visszatekint mégegyszer a multba. A hallottak és tapasztaltak alapján megállapítja a szomorú és mégis öröndetes valóságot: nemcsak ő; Pál, nemcsak a tanítványok és az első keresztyének ezrei, nemcsak Timótheus szenvedtek Krisztusról való bizonyágtevéjük miatt, »de mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak.« Tehát nemcsak eddig a multban, hanem ezután a jövőben is!

Üldöztetni fognak! A Krisztust követő út mindkét oldalát bizonyágtevéseknek kell szegélyezni. A bizonyágtevés a korlát, amely megóv bennünket a mélybe való zuhanástól. Bizonyágtevésünkből tudja meg a világ, hogy már nem tartozunk hozzá, de Krisztus gyermekel is csak addig vagyunk, ameddig tudunk bizonyágot tenni Róla!

Egy-egy elmulasztott bizonyágtevés; egy-egy fájdalmas könnyesepp a szelíd szemekből, egy szúrás a töviskoronás homlokon, egy-egy vércsepp az általszegezett kezekből. Együttal sátni diadalordítás és teljes békétlenség.

Egy bizonyágtevés odaállítás a mindenkítől Elhagyott mellé, résztvállalás a

Kereszthordozó terhéből, üdítő vízcepp a Szomjúhozó számára. Angyali kar ujjongó örömeke, teljes békesség.

Melyiket választod? A kevés üldöztetést sok békétlenséggel vagy a sok üldöztetést teljes békességgel.

»Néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Őbenne, hanem, hogy szenvedjétek is Ő érette.« (Filippi 1:29.)

Bizonyágtevésünkért elszenvedett üldöztetés: kegyelem. Ha üldöz a világ, ne hátrálj meg a szenvedések miatt, mert kegyelem az, hogy szenvedhetsz Krisztusért. Teljes és zavartalan békesség pedig csak kegyelem által lehetséges.

Állandó bizonyágtevés — állandó üldöztetés; állandó kegyelem — teljes békesség.

Ennél kevesebbel nem szabad megelégednünk.

Z. L.

„Én vagyok az Úr“

Jézus az ajtó — Kezdd Jézussal.

Ján. 10:1—11.

Jézus a szőlővessző — Maradj Jézusban.

Ján. 15:1—8.

Jézus a világosság — Dolgozz Jézusért.

Ján. 8:12—20.

Jézus a kenyér — Erőt Jézustól végy.

Ján. 6:48—59.

Jézus a pásztor — Elj közösségben Jézussal.

Ján. 10:12—16.

En vagyok az út, az igazság és az élet — Békesség, gyógyulás, örök élet vár Jézus által. Ján. 14:1—6, 11:25, 26.

Tirolban egy sziklafalba van vésvé annak a gazdának a képe, aki kocsisztól a mélységbe zuhant. A kép alatt komoly felírás:

Az örökkévalóságba a jelenből nagy út nem vezet. Tíz órákor indultam és tizenegykor átérkeztem.

A legtöbb embertől távol áll, hogy az ilyen megrázó eseménynél azt kérdezze: mit üzen nekünk ezzel az Isten?

Ifjúsági konferencia. A Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület ez évben is megrendezi a nyári ifjúsági konferenciáit *Klotildigetén* és pedig a fiúk részére augusztus 13—16, a leányok részére augusztus 17—20. napjain. Előadások, áhítatok, csoportos biblia tanulmányozások, szeretetvendégség képezik a főbb programpontokat. Fiúk augusztus 9-ig, leányok augusztus 12-ig jelentkezhetnek az Egyesület lelkesi hivatalánál (Bpest, XII., Hidegkúti-út 123/a. Telefon 164—573). Közelebbi felvilágosítást a lelkesi hivatal szívesen nyújt.

Utmutató a Szentírás olvasásához.

Aug. 1. Péld. 16:1—9. Péld. 14:20—34. A példabeszédek írója jól ismeri az életet s annak minden árnyoldalát, azért tud jó tanácsokat adni. Megszívlelendők ezek minden időben, mennél inkább a mai néhez napokban. Különösen amit a szegényekkel való bánásmódról szól.

Aug. 2. Lk. 16:1—12. I. Kor. 10:1—13. Máté 13:44—46. Csel. 17:16—34. Péld. 15:13—20. Itt is az emberi életnek egy nagy sebére mutat rá a Szentírás, a gazdagság hajszolására. Pedig nem az tesz boldoggá, hanem az Úrnak félelme. A gazdagság irigységet, háborgást támaszt, az istenfélelem szeretetet, békességet teremt.

Aug. 3. Zsolt. 75. Péld. 16:1—9, 32. 33. Isten gyermekeinek még ellenségeiktől sem kell félniök, mert Istennek hatalmában van, hogy azokat jóakaróivá tegye. Hiszen a lelkeket Ő vizsgálja és Ő kormányozza, s gyakran bámulva tapasztaljuk, hogy mennyire meg tudja változtatni a lelkeket. Csak bízunk öbenne.

Aug. 4. I. Kor. 10:16—22. Péld. 20:1—12. Ki mondhatná azt: megtisztítottam szívemet, tiszta vagyok az én bűnömtől? (9. v.) Bizony senki. Csak Jézus vére tisztíthat meg bennünket, de az mindenkor rendelkezésünkre áll, ha elfogadjuk. S az Úr adott látó szemet, hogy meglássuk bűneinket és halló fület, hogy meghalljuk Jézus hívását.

Aug. 5. I. Kor. 10:23—33. Péld. 23:15—35. Két büntől különösen óvja fiát a gondos atya: a részegességtől és a paráznaságtól. Sok ifjúnak vált ez már vesztére, aki nem hallgatott szülői jó tanácsára s öröm helyett bánatot szerzett nekik. Ha minden ifjú az Úrnak adná a szívét, megmenekednék ettől a két veszedelemtől.

Aug. 6. I. Kor. 11:1—16. Péld. 25:8—15. A nyelv bűneiről szólnak ezek a versek. Versengés, titkok elárulása, kérdéses mind arra mutatnak, hogy a szív tisztátalan, mert a szívnek teljességéből szól a száj. Milyen áldás, ha valakinek szívéből helyen való, bölcs és szelíd szavak fakadnak.

Aug. 7. I. Kor. 11:17—22. Péld. 28:1—13. A törvény arra való, hogy betöltsük. A törvény áthágása büntetést von maga után: az emberi törvényé emberektől, az isteni törvényé Istentől. Az isteni törvény ellen mindnyájan vétkeztünk, ne fedezzük el ezt, hanem valljuk be, s akkor Jézus vére elfedezi.

Aug. 8. Jer. 7:11. Péld. 30:4—9. Milyen nagy áldás is az, ha Isten megőriz bennünket a nagy szegénységtől is és a nagy gazdagságtól is. Mind a két állapot sok

kísértést rejt magában. Isten ugyan a kísértések felett is uralkodik, de nagy irgalmasságából szeret bennünket ezektől megóvni.

Aug. 9. Lk. 19:41—48. I. Kor. 12:1—11. Máté 23:34—39. Csel. 20:17—38. Péld. 31:10—31. Ma, a kereszténység 20. századában — fájdalom — nem sok asszonyt találunk, aki megfeleljen annak a képnek, amelyet itt a Szentírás elénk tár. Pedig Isten az asszonyt elsősorban is azért teremtette, hogy a férfinak segítő-társa legyen, jó feleség, jó családanya. Ilyen asszonyról van itt szó.

Aug. 10. Zsolt. 76. Márk 6:1—6. Milyen könnyen megbotránkozunk a világ fiai mai is Isten gyermekein, mint valamikor magán Jézuson. Nem a lelket nézik, amely kiárad belőle, hanem azt kutatják, hogy milyen családból származik, milyen iskolákat végzett, milyen a külseje, a modora. De ha Jézusnak is el kellett ezt szenvednie, miért ne szenvednénk el mi is?

Aug. 11. Jer. 11:18—23. Márk 6:7—13. Aki Jézus követéit be nem fogadja, a ítéletet von magára. De Jézus követéinek nem szabad nagy igényekkel fellépniök. Legyenek egyszerűek, igénytelenek, de Lélekben gazdagok.

Aug. 12. Jer. 12:7—17. Márk 6:14—20. Milyen borzasztó következményei vannak annak, ha valaki, mint Heródes, örömmel hallgatja Jézus követének beszédét, de nem aszerint cselekszik. Elvakítja az érzékiség, az emberfélelem, s kész a legszörnyűbb tetteire is. Ne hallgatója légy csak az igének, hanem befogadója és cselekvője.

Aug. 13. Jer. 13:1—16. Márk 6:30—44. Jézus elsősorban a lelket elégíti ki, de a testtel is törődik. Ha elfogadtuk tőle a lelki táplálékot, bátran kérhetjük a mindennapi kenyeret is.

Aug. 14. Jer. 14:7—22. Márk 6:45—56. Jézus imádkozik. S miután imádkozott, szolgál. Szolgál a szélviharral vesződő tanítványoknak, szolgál a betegeknek. Tanuljunk tőle.

Aug. 15. Dán. 9:15—18. Márk 7:1—13. Mennyi sok ma is a külsőség sok ember úgynevezett »vallásosságában«. Eltörlik az Isten beszédét emberi rendelkezésekkel. Pedig mit ér a legdrágább edény is, ha nem tudunk belőle egy korty vizet adni a szomjan elepedőnek!

Aug. 16. Lk. 18:9—14. I. Kor. 15:1—10. Lk. 7:36—50. Róm. 8:33—39. Márk 7:14—23. Az emberi lélek középpontja a szív. Ha a szív tisztátalan és gonosz, akkor olyan lesz a beszéd, a cselekedet, az élet. Vizsgáljuk meg hát a szívünket Isten világításában, mert akkor látni fogjuk tisztátalanságát. S akkor vigyük oda Jézus megtisztító vére alá.

V. Gy-né.